

THÊM MỘT MÙA GIÁNG SINH BUỒN SẮP TỚI NƠI QUÊ NGƯỜI

MÙƠNG GIANG

Thế là giáng sinh sắp đến, ngày mai ta lại trở về quê hương mở hội mừng Chúa ra đời. Ôi giấc mơ chiêm bao mộng mị bao mùa, chưa chi đã làm cho cõi hồn người viễn khách bồi hồi trong ngấn lệ, khi chợt nghĩ tới những trang lưu bút ngày xanh, thơ ngây ngọt ngào, nay chỉ còn lại trong men nồng đắng lệ.

Tình nhỏ ngày xưa những trận mưa bay cuối đông, làm cho Phan Thiết đêm mù như cõi mộng. Bài thánh ca " Đêm Đông Lạnh Lẽo Chúa Sinh Ra Đời " thường được em hay hát nho nhỏ, khi hai đứa đứng núp dưới mái hiên mưa, lắng đếm những cánh hoa sao quay tít ở trên đầu, để rồi thở dài trước một mùa đông nữa lại sắp trôi qua.

Tất cả bây giờ chỉ còn trong kỷ niệm, của những ngày thân ái bên nhau trong giáo đường. Tôi, một kẻ ngoại đạo nhưng yêu em là một con chiên ngoan đạo, nên cũng học hát thánh ca và thường quỳ giữa hai hàng nến trắng. Buổi đó, cuộc đời thật thơm ngát, theo những cánh hoa huệ trắng nở rộ ngọt ngào, trong lòng mọi người. Nhưng dòng đời ai biết được, là trong tiếng nhạc Organ cao vút, không phải chỉ có lời thánh thiện lướt bay như sóng cuộn, mà còn có tiếng pha lê rơi vỡ nát của một cuộc tình.

Rồi những mùa Giáng Sinh bất chợt, kẻ viễn khách lại tìm tới các Giáo Đường xa lạ, lắng nghe tiếng chuông đổ xào xạc trên lầu cao, để tưởng như mình đang hứng những giọt nước mắt ngày xưa, của tôi của em, như hai hàng bạch lạp chảy, trong đêm thánh vô cùng.

Tàn mùa chinh chiến, người lính trận lỡ bước xa nhà, lang thang khắp thôn làng thị trấn mịt mù, vào đêm Giáng Sinh mừng Chúa ra đời. Lúc đó chỉ còn có mình ta, bước lẻ loi trong giáo đường xa lạ, nhìn người để thương nhớ cho số phận buồn hiu của cuộc đời, mà phần lớn tuổi trẻ đã đi trên giàn lửa và sống kiếp lang thang mây chiều.

Xóm Cồn-Hạ Uy Di, mấy hôm nay trời bỗng trở lạnh theo mùa đông tới. Sau lễ tạ ơn, cuốn lịch treo tường đã thấy mỏng dần, chỉ lật thêm mấy tờ là tới lễ Giáng Sinh và Tết Dương Lịch. Các cửa hàng khắp thành phố đã bắt đầu trang hoàng đủ thứ, nào thông xanh, ông già Noel, đèn nến, hoa sao, cũng như mở nhạc giáng sinh, làm cho hồn thêm xao xuyến, chạnh nhớ lại những mùa lễ hội tại quê nhà trước năm 1975. Ở đây, cảnh nhộn nhịp chỉ kéo dài tới chiều ngày 24-12 là chấm dứt. Tất cả hàng chợ đều đóng kín, mọi người ai cũng trở về nhà sum họp với gia đình, bè bạn, trong những căn nhà ấm cúng, giữa tiệc rượu vui vẻ, hạnh phúc.

Giáng sinh đang đến gần, tiết trời cũng bớt se lạnh khi trận mưa đông cuối mùa sắp dứt. Nhìn người người nô nức chuẩn bị, khiến lòng hăng mơ ước, mùa yêu thương vĩnh cửu sẽ luôn tới với mọi người, để xin Chúa Hải Đồng ban bình an thật sự cho nhân loại. Hàng khối quà tặng giữa những tấm thiệp chúc tụng bay như bướm bướm và các tiệc yến linh đình, biến tuần lễ cuối tháng 12 Dương lịch, thành mùa lễ nhộn nhịp và quan trọng nhất trong năm.

Có một sự lạ lùng mà ít người để ý tới. Đó là khi những cơn gió mùa đông bắt đầu thổi về lành lạnh, chỉ đủ làm ứng hồng những đôi má đẹp hay làm rạo rỡ thêm mấy chiếc áo len hương ấm. Cũng là lúc có một loài hoa, đang âm thầm chuyển mấy cánh lá noãn, từ xanh ra màu đỏ. Mọi người bảo đó là Hoa Giáng Sinh và ngoài kia Hoa cũng đang rực rỡ, báo hiệu một mùa giáng sinh sắp tới.

Giáng sinh làm nhớ tới Sài Gòn mấy năm nay, sau ngày mở cửa. Mặc kệ cho dân chúng cả nước sống nghèo cực tới mức không còn ai nghèo hơn, vì tai trời nạn nước, trước sự bóc lột cùng tận của cán bộ đảng, qua sự cấu kết của thiểu số Việt kiều làm Việt gian toa rập. Để khoe với thế giới bên ngoài, sự phồn vinh giả tạo tại các thành phố lớn ngày nay mà chủ quyền gần hết là người nước ngoài (Tàu, Nam Hàn, Nhật..), trong đó có Hà Nội và Sài Gòn. Đối với VC xưa nay, tôn giáo của chúng là tin thờ Lê-Mác-Mao-Hồ, ngoài ra tất cả chỉ là dịch vụ trao đổi mua bán. Cho nên sự việc biến ngày lễ Giáng Sinh thiêng liêng của nhân loại ngàn đời, thành "Mùa Ăn Chơi" tại các khách sạn quốc tế nơi Thành Hồ như Equatorial, cùng với nhiều nhà hàng khách sạn khác, thuộc công ty quốc doanh du lịch dã ngoại Lửa Việt, cũng là điều tất yếu của những con người không còn nhân tính. Vật giá leo thang như mây trời gió cuốn, thời tiết thì nay lụt mai nóng, còn công việc làm ăn, từ nghề biên làm ruộng cho tới bán buôn, đều do cán bộ đảng quyết định. Cho nên ăn chơi mức nào cũng có, kể cả "nhất dạ đế vương", cũng chỉ là chuyện bình thường của tập đoàn tham nhũng VC, nhất nhì trên thế giới hiện nay, đang sống trong biển bạc rừng vàng.. Bởi vậy đừng trách tại sao người Việt trong nước ngày nay, tâm tình biến đổi, đến độ nhiều phụ nữ phải bỏ quê hương cha mẹ, người thân để lấy chồng xứ lạ tận Đài Loan, Hoa Lục, Nam Hàn, Mã Lai, Tân Gia Ba, Phi Luật Tân...mà thực chất là bán thân để giúp cho gia đình tồn tại.

Lừa bịp cả nước trong mọi dịch vụ, từ chuyện lúa gạo, cao su, cà phê, nuôi cá, tôm, gà vịt nay lại tới sự may mặc. Tất cả chỉ mang lợi nhuận vĩ đại cho cán bộ đảng, tư bản đỏ cùng một thiểu số Việt Kiều-Việt Gian môi giới bày vẽ mà thôi. Còn cả nước thì gần

như sạt nghiệp sập tiệm, và theo các hăng tin trên thế giới, VN nếu không có lượng kiều hối hằng năm gửi về hằng chục tỉ đô la quân viện, chắc là trong nước dân chúng quá đói khổ lầm than, đã nổi loạn dành sự sống trong tay bọn đảng cướp lâu rồi .

Mùa Giáng Sinh năm nay tại VN không biết có đến hay không vì từ các tỉnh miền Trung (Hà Tĩnh, Quảng Bình,, vào tới Nha Trang,Sài Gòn xuống tận Cà Mau, Rạch Giá, Hà Tiên, kể luôn hai hải đảo đẹp và trứ phú nhất nước là Phú Quý (Bình Thuận) và Phú Quốc (Kiên Giang), đang đắm chìm trong gió, nước, tang thương và cá chết trắng biển, sông, rạch, do các trận bão liên tiếp, xả đập thủy điện và nhà máy thép Formosa Hà Tĩnh gây ra từ năm 2015-2016.

Tại Sài Gòn cống vỡ, nước ngập tràn lan. Hoàn cảnh cùng khổ như vậy, không biết Việt Kiều từ muôn phương về du lịch, du hý, ăn tết, còn có đủ tim óc, để chia vui với đảng cầm quyền VC hay không ?, trước nỗi dân chúng khắp nơi, đang sống cảnh màn trời chiếu đất, cực khổ trăm chiều. Đây cũng là dịp tốt nhất, để cho người Việt tị nạn hải ngoại, đang có mặt tại VN, tận mắt nhìn rõ sự đối xử của Cộng Sản với đồng bào nạn nhân. Hãy tới những nơi thăm tuyết để ghi nhận cảnh địa ngục trần gian của đồng bào. Đó mới chính là những bức ảnh lương tâm đáng lưu lại muôn đời. Còn cứ chụp hình cảnh đẹp qua quảng cáo du lịch của đảng, hay đi phỏng vấn ba làng,từ nam ra bắc như chỗ không người, với các nhân vật theo đơn đặt hàng, nói trả lời như máy, rồi đưa ra hải ngoại, thì quá tệ.

Suốt thời gian mở cửa rước tư bản vào cứu đảng. Cứ mỗi lần giáng sinh tới, VC lại đóng kịch tự do tôn giáo, vừa che mắt thánh, lại có dịp tổ chức ăn chơi thu tiền đô của Việt kiều và du khách. Nhưng dân chúng cả nước thì mặc kệ thiệt hay giả, đêm giáng sinh năm nào cũng đón mừng vui vẻ vì không còn sợ VC phao kích, khủng bố trong đêm hưu chiến thời VNCH. Đồng bào theo tiêu chuẩn là vui được phút nào thì cứ vui, chứ sống trong thiên đường xã nghĩa, biết đâu mà mò chuyện ngày mai sắp tới kể cả chuyện " đổi tiền" có thể ập tới bất cứ lúc nào !..

Xứ người mấy chục năm qua, đêm giáng sinh nào cũng nghe lại được những bài hát Đêm Đông, Đêm Thánh Vô Cùng, Mừng Chúa Giáng Sinh..khiến cho hồn thêm băng khuâng cô quạnh, để càng thêm nhớ :

“ những người năm xưa ấy
giờ lưu lạc phương nào..?”

Đêm nay giáng sinh lại về thật buồn, ta kẻ ngoại đạo một mình lang thang trên phố vắng người. Trên lầu cao, nhà ai tràn ngập ánh đèn màu và chập chùng tiếng nhạc giáng sinh thánh thoát, quện theo gió xa đưa mùi hương huệ trắng thơm ngát ngào ngạt. Ôi đêm thánh vô cùng khắp trần gian, ta đón mừng với giọt nước mắt ly hương, lầm lũi trong đêm lạnh. :

“ Ta đã khóc dù hồn đâu có muốn
nhìn dòng đời hờ hững nhớ quê hương ..”